

trekke visse enheter tilbake fra østfronten for å sette dem inn mot serberne. I Kroatia står det minst syv italienske divisjoner, i Hellas mellom 15 og 18. Alt i alt binder Balkan 30—35 aksedivisjoner. Hertil kommer at partisanrigen og sabotasjevirksomheten har ødelagt en stor del av industrien og transportmidlene slik at eksporten av matvarer og råstoffer til Tyskland antas å være mindre enn før krigen.

Det som gir frihetskampen i Jugoslavia den veldige styrke er den samlede aktive innsats som gjøres fra hele folkets side. Det er samvirke mellom den planmessige aktive sabotasje i de besatte deler av landet og friskarenes krigsførsel som gir de store resultater og som binder aksemaktens innsats på andre fronter.

Den kamp de frihetselskende folk på Balkan fører mot aksemaktene, er også en kamp for vår frihet. Det står nå til oss å skjerpe vår kamp. Alle de undertrykte folk må sjøl være med å befri Europa for nasismens åk.

Fra idrettsfronten.

Det går med idretten som med alt annet de forsøker å nasifisere her i landet. Det hele går i oppløsning. Stevnene er elendig besøkt, både irne på banen og på tribune. Med lange mellomrom meldes det at en kjent klubb har tatt arbeidet opp igjen. Etterpå viser det seg at styret er «køvertatt» av NS-medlemmer og noen NS-folk har meldt seg inn for at klubbnavnet kan brukes som reklame. De gamle medlemmene vil ikke stille seg til rådighet for landssvikernes propaganda.

Av og til må de ansatte «idrettsledere» forsøke å gjøre noe, sjøl om de forstår at det er nytteløst. Her for en tid siden forsøkte de seg i Oslo. Klubbene fikk et brev fra forbundet som led slik: «Da Oslo idrettskrets nå må komme til en løsning av idrettsklubbenes holdning overfor Norges Idrettsforbund, forlanger vi at styret undertegner en av nedenstående erklæringer. Med idrettslig hilsen, Robert Meyer Oslo Idrettskrets sekretær». Det fulgte så to erklæringer. Den ene gikk ut på at klubbstyret skulle gi sine medlemmer høve til å drive og lede

idrett under Norges Idrettsforbunds ledelse. Den andre erklæring var at klubbstyrets medlemmer stilte sine plasser til disposisjon. Den skulle underskrives i tilfelle styremedlemmene nektet å skrive under den første. Men det gikk ikke så greit. Klubbstyrene sa at de aldri hadde nektet noe medlem å drive idrett under idrettsforbundets ledelse. Det stod enhver fritt. Å overlate sine styreplasser til nasister gikk de ikke ræd på. Og nå er idrettsforbundet like langt.

En «spyflue».

I kampen mot den nasjonale front skyr nasistene ikke noe middel. Som Gøbbels med sin propaganda søker å splitte den enige motstand hos folkene i de okkuperte land, prøver de seg nå her hjemme med en «illegal» avis for å oppnå det samme. Denne avisen som kaller seg «Frihetskampen» er så elendig laget at de som biter på den må kjenne svært lite til forholdene. Som et eksempel kan nevnes at de varmt går inn for arbeidssambandet. Samtidig oser det av «hat» til alt borgerskap og «kongefjesk» som de uttrykker seg.

Da de sjølsagt ikke får noen til å spre et slikt produkt, blir den sendt i poster. Sensuren har øyensynlig ikke oppdaget den!

Metodene.

I sitt forsøk på å få makten over de forskjellige organisasjoner i vårt land har «minister» Lippestad utformet noen retningslinjer hvor han bl. a. sier at en ikke må foreta inngrepene før «Man har gjort seg klart hvilken risiko er til stede for en uro man ikke ønsker, og avpasset sine planer, taktikk og «graden» av inngrepene, overfor vedkommende organisasjon deretter».

La oss merke oss dette.

FORSTÅR DU nytten av det illegale («ulovlige») arbeidet? Da forstår du å holde kjeft! Starv og vettløyse skader Norges sak.

9 OKT. 1942

1874

Mappe 85
Eksp. 5
1942

NORSK UNGDOM

Nr. 5

September 1942

I. Årgang

TIL DEN STUDERENDE UNGDOM

Denne gangen gjelder det dere.

Situasjonen ved Universitetet og ved våre høyskoler er nå blitt akutt. Nazistene har i løpet av sommeren og høsten stilt krav som ikke kan godtas, fordi de i realiteten vil berøve våre høyere undervisningsanstalter det siste skinn av lærefrihet. Svaret på nazistenes provokatoriske forlangender er gitt: det må bli blank avvisning og uforsonlig kamp, så vel fra lærernes som fra studentenes side.

Det begynte for et par måneder siden med at rektor ved Norges Tannlegehøyskole, professor Bergersen ble avsatt og en tysk-utdannet tannlege, Alex. Buhs ble innsatt som rektor. At han savner enhver vitenskapelig kvalifikasjon for å inneha en slik stilling er selvsagt. Samtidig skulle «førerprinsippet» knesettes ved høyskolen: professorrådet ble avsatt, og nazirektor og hans drabanter skulle skalte og valte med skolen som de vilde. «Politiske kvalifikasjoner» skulle først og fremst telle ved ansettelse av lærerkrefter og ved opptakelsen av nye studenter. Professorene sendte departementet et protestskriv mot disse overgrep, og for en tid siden nedla alle lærerkreftene ved høyskolen sine embeter. Nå meldes det at avskjedssøknadene fra professorene ved Tannlegehøyskolen er blitt innvilget. Studentene slutter manjevt opp om sine professorer, og setter ikke sine ben på høyskolen. Bare et par-tre stripete tufser går omkring for «samvittighetsfullt» å fortsette sine studier. Noen er det jo alltid som ikke skjønner noen ting av det som skjer.

Ved Norges Handelshøyskole i Bergen har nazistene gått fram på samme vis: forlangt naziyngele opptatt selv om de har de slettest tenkelige karakterer til artium. Dessuten har departementet nektet en rekke av de innstilte kvalifiserte søkere noen sinde å få studere ved Handelshøyskolen, fordi de

har lagt et nasjonalt sinnelag for dagen, eller er barn av gode nordmenn. Resultatet ble at den nyutnevnte rektor Paulson, som har inntatt en rakrygget holdning over for disse krav, er blitt fjernet fra sin stilling. Handelshøyskolens råd har også bestemt protestert. Foreløbig er ingen ny første-klasse satt igang ved skolen, da skolen ikke vil la seg presse til å undervise de halv-idiotiske NS-spirene.

Samme krav er blitt stilt ved Norges Tekniske Høyskole i Trondheim og ved Norges Landbruks høyskole i Ås. Begge steder er det foretatt arrestasjoner blant lærerne.

Ved Universitetet i Oslo er det særlig stor rift om å komme inn ved Det farmasøytiske Institutt og ved Det medisinske Fakultet, så begge disse steder har det vært et meget begrenset utvalg som hvert år er blitt opptatt. Herr Schanche var straks på pletten: de ukvalifiserte NS-studenter skulle først og fremst opptas. Det lyktes departementet å stable på beina en liten klistet forræder ved hvert av disse fakultetene. Disse skulle så presses inn til foretrengsel for andre, men så sa dekanene (formennene ved fakultetene) avgjort nei! Partene står steilt mot hver andre. Professorene gir seg ikke, og hvis «myndighetene» forlanger sine disipler inntatt blir det åpen konflikt. Slik står situasjonen idet dette skrives.

Lærerne ved våre høyeste undervisningsanstalter har ved sin rakryggete holdning vist at de vil handle i samme ånd som folkeskolens lærere og den høyere skoles lærere. Enstemmig, uten svikt (en ser da bort fra kjempeforedere som Klaus Hansen & Co.) står de vakt om lærefriheten ved nasjonens høyeste undervisningsanstalter. Og de vil føre kampen videre. De vil ta ofrene som kampen vil koste. De har

NORSK UNGDOM

HVA VI VIL

«Norsk Ungdom» som hernied kommer ut med sitt femte nummer er den nasjonale frontens ungdomsavvis. Vårt program er: En sammensveiset og ubrytelig ungdomsfront i kamp for Norges frigjøring.

Hvor vi står, enten det er ved maskinene på arbeidsplassen eller i arbeidet på kontoret, i transport eller i handelsvirksomhet, enten vi er landarbeidere eller vi har eget bruk, enten vi studerer eller er offentlige tjenestemenn, ja hvor vi er: Vi er norsk ungdom i kamp for landets sjølstende.

Når en stor sak reises har det alltid vært appellert til ungdommen. Denne gang kommer vi samlet. For den nasjonale kamp er vår kamp. Det er vi som skal leve i dette landet i årene framover. Og vi vil leve i et fritt Norge, ikke under nazismens åk. Vi vil arbeide og bruke våre evner, men for det norske folk og ikke for de nazistiske utsugere.

Vi kan i dag i det besatte Norge ikke i avisa vår komme nærmere inn på våre enkelte oppgaver, men la ikke dette hemme arbeidet. Står du ennå uvirksom, så begynn og arbeid i din nærmeste krets. Kontakten vil skapes og du og arbeidet ditt vil smelte sammen med den brede unge norske front.

ofret, før mange professorer er kastet i fengsel, og Universitetets lovlige valgte rektor, professor Seip, sitter i konsentrasjonsleir i Tyskland.

Studentene! La ikke deres lærere bære kampens byrde alene. Støtt opp om dem av alle krefter!

Studentene av 1942 har ennå ikke fått utlevert sine testimonier. De skal først utdeles etter at den forhatte arbeidstjenesten er gjennomgått. Studentenes rettigheter er blitt krenket gang på gang: organisasjonene oppløst eller ensrettet og tillitsmennene avsatt.

Studentene! Nå vil myndighetene også tvinge quislings bande inn på dere. Ta ikke imot disse som deres studiekamerater. Om Schancke og Hoel og kornsorter forsøker å holde Universitetet og høyskolene gående på et vis framover, om de under terror vil tvinge lærerne til å fortsette, har dere bare ett å gjøre: avbryt studiene. Reis til bake til deres hjemsteder. Mange oppgaver ligger og venter, som er mer verd enn å ligge og pugge pensum ved et nazi-infisert universitet. Og så blir det åpenbart for nasjonen og for all verden at det går her som over alt ellers hvor «nyordningen» forsøkes etablert, alt vil syke hen og dø.

I slike tider som vi nå gjennomlever, er det blasfemi å komme med snakk om eksamen og om å bli ferdig i regelrett tid. Den slags tale blir ikke forstått av folket vårt i dag. Studentene ved Tannlegehøyskolen har vist veien. Begivenhetene kan meget snart kreve at alle dere andre må gjøre som dem. Reis dere mot tyranniet og la nazistene sitte igjen med tomme høyskoler og Universitetet.

Studentene! Dere er verdende prester, lærere, leger, advokater. Ta eksempel av den holdning de har tatt. Vis i gjerning at dere vil føle den heroiske kamp de har tatt for et fritt og selvstendig Norge.

Nytt fra kampene i de besatte land.

I Danmark ødelegger de danske patrioter de varer som nazistene tvangsrekvirerer. I en Kjøbenhavns hermetikkfabrikk er det således blitt ødelagt ikke mindre enn 120 000 bokser kjøtthermetikk som skulde sendes til Tyskland. I kjøttet var det blandet inn fine metalltråder.

I Belgia har patriotene i nærheten av Jumelet satt ild på to magasiner med korn som skulde sendes til Tyskland. Ved Philippeville er det blitt kastet inn tre granater i en SS-kaserne hvorved syv tyskere ble drept og tre såret.

I Hellas har en avdeling patrioter ved Servia overfalt en konsentrasjonsleir. Partisanene drepte 18 tyskere og befrikk over 200 grekere som satt innesperret og ventet på å bli sendt på tvangsarbeid til Tyskland.

I Holland i nærheten av Groingen forulykket et tysk ammusjonstog. (Forts. s. 4.)

Polen. — Et folk som ikke vil la seg slette ut.

Om morgenen den 1. september 1939 rykket de tyske panserkolonner inn i Polen fra alle kanter. Over 1000 tyske fly ødela første dag alle polske flyplasser, og alle forbindelseslinjene ble forstyrret slik at en konsentrasjon av reservene ble umuliggjort. Regjeringa og den øverste del av hærledelsen hadde aldri hatt folkets fulle tillit og flyktet på et meget tidlig tidspunkt til Romania. Den tyske propaganda har fastslått at det polske felttog varte i 18 dager. Det er ikke riktig. Nå er vi i og for seg senere blitt klar over at selv 18 dagers motstand uten fly, uten panservåpen, uten befestningslinjer er ganske meget. Men i to måneder varte den polske hærs organiserte kamp, riktignok under en ny sivil- og militær ledelse. Berømt er forsvarer av Warszawa som vesentlig ble ført med frivillige tropper som var blitt bevæpnet etter at regjeringa hadde forlatt hver. Mens byen brente, mens husene styrtet sammen, uten lys og uten vann ble kampen organisert av forsvarsrådet, hvis ledende kraft var den polske arbeiderfører Nedzialsowski, som senere ble henrettet.

I oktober 1939 ble det dannet en konstitusjonell polsk regjering i Paris med general Sikorski i spissen, som er anerkjent både av de allierte og av de nøytrale makter. Den nye regjeringa skapte en ny hær, først i Frankrike, senere i England. Polske flyvere skjøt ned 20 pst. av de tyske fly som ble skutt ned over London i august og september 1940. Den polske flåten har vunnet stort rv. Det var også en polk brigade som i ti måneder holdt det isolerte Tobruk.

Etter utbruddet av den tysk-russiske krigen underteknet den polske regjeringa en avtale med Sovjet-Samveldet hvor en gjensidig diplomatisk forbindelse ble opprettet. En polsk armé ble opprettet i Sovjet-Samveldet, hvorav en del nå befinner seg i Iran, en del i Syria og Palestina. I alt teller den polske hær 2 000 000 mann og står på femte plass blant de allierte etter Sovjet-Samveldet, England, U. S. A. og China.

Alle polske industridistrikter er direkte blitt innlemmet i det tyske rike, og polakene i disse områder er enten blitt forflyttet til østliggende provinser eller gjort slavetjenester for tyskerne. Det er forbudt

å snakke polsk offentlig, det fins ingen polske skoler, polakkene må ikke benytte de samme trikker eller forretninger som tyskerne. Gauleiter i Posen har uttalt at om 10 år skal det ikke fins flere polakker i hans distrikt, som er et rent polsk land med bare 5 pst. tyskere. En særskilt lovgivning er innført for polakker og jøder. Den kjenner bare to straffer: konsentrasjonsleir og dødsstraff.

Noe anderledes er det i de polske landbruksområdene hvor tyskerne har laget et «generalguvernement». På de lavere trin i administrasjonen sitter polakker, men det fins ikke antydning til polsk sjølstyre. Polske gymnasier og middelskoler er stengt, bare folkeskoler og yrkeskoler er igjen. Polske bibliotek, museer og teatre er lukket. Polakkene får halvparten av de tyske matrasjonene, jødene fjerdedelen. Til Tyskland er det deportert 1 200 000 polakker som tvangsarbeidere. 102 000 polakker er skutt eller døde i fengsler og konsentrasjonsleire. I alt rekker en med at 6 000 000 polakker, jødene medreknet, er død på grunn av okkupasjonen, fengslet eller deportert. I tillegg til dette er polakker også utskrevet til militærtjenest i øst, under navnet anleggstjeneste, som alle polakker mellom 18 og 65 år er forpliktet til.

Jødene er fratatt deres formue, deres mulighet til å tjene penger, deres boliger. I de større byer er de sperret inne i ghettoer som er omgitt av høye murer. Forlater man ghettoen blir man skutt. Blir man i ghettoen sulter man i hjel. Ghettoen får meget lite mat. Det er forbudt å sende nakker. Bare i ghettoen i Warszawa dør hver dag 800 mennesker av sult og tyfus. Det fins hverken elektrisitet eller gass i ghettoene. Disse mennesker de lever ikke, de venter bare på døden. I det siste kommer det ofte meldinger om massehenrettelser av jøder, særlig i de mindre byer. 700 000 jøder har på denne måten måttet bote med livet.

Men det polske folk lever like vel, kjemper og skaper. Dets armé kjemper i alle verdensdeler. Nazistene har i Polen ikke kunnet finne noen støttepunkter, ingen quisling. Ingen terror har kunnet knuse motstanden. Tyske politifolk og SS-folk forsvinner. Landsbyer som er overdratt til

Det får en kalle idealister.

NS har hatt det travelt med å forklare at tilhengerne av «nyordningen» er så idealistisk innstillet. Det er derfor de reiser til østfronten for å «kjempes mot bolsjevismen». Vi vet jo imidlertid hvordan virkeligheten ser ut. Bortsett fra noen spredte tilfelle er det det rene kjeltrin-pakk som er reist avgårde. I en rekke tilfelle har almindelige kriminelle forbrytere fått valget mellom å avsones sin straff eller å dra til østfronten — og har virkelig valgt den siste form for straff. Videre får alle litt mer framstående medlemmer som har begått underslag, drevet svartebørsandel eller laget andre skandaler ordre om å reise, hvoretter de blir slått opp som helter og eksempel for norsk ungdom. (Jfr. idrettsleder Reichborn-Kjennerud og politimester Holtskog i Sarpsborg).

Nå synes visst tyskerne at rekrutteringsgrunnlaget tross alt er litt spredt. I slutten av august ble det nemlig sendt ut et sirkulære til alle mannlige medlemmer i stridsdyktig alder, hvor de oppfordres til å melde seg til Den norske legion. Videre blir de innkalt til vernemøte med meldepunkt. Nå viser det seg imidlertid at den «flammende» tale fra en NS-pamp ikke har den forønskede virkning, for det melder seg som regel ingen. Etter møtet blir det så forelagt hver enkelt en erklæring til underskrift, hvor det står at en er oppmerksom på at «føreren» har garantert familiens underhold, at en ikke kan skyldes på helsen, for den vil bli bedømt av mili-

tyskere etter at polakkene er jaget ut, brenner ned. Den polske illegale pressen er meget talrik, den teller over 150 utgaver som spres i flere hundre tusen. Noen er dagsavisar. Den underjordiske pressen kunne fortelle om Hess' flukt til England fire dager før den offisielle tyske.

Polen er kanskje hardere hjemsoekt enn noe annet okkupert folk i denne krigen, ja, kanskje hardere behandlet av sine fiender enn noe annet folk i historisk tid. Når dette folk både ute og hjemme allikevel fører en så uforsonlig og bitter kamp mot det nazistiske åket, er det en av de sikre garantier for at Hitler-Tysklands endelige nederlag er nær forestående.

tære leger, og videre at det er høyere myndigheter som skal avgjøre om de er «uundværlige» eller ikke. Hver enkelt må så sjøl skrive hvorfor de på tross av at de er klar over disse ting ikke vil melde seg som «frivillige».

Det hersker sjølsagt den villeste forvirring i NS på grunn av dette. Misstemningen brer seg og utmeldelsene strømmer inn.

NS-folk spør om hvorfor ikke partiets motstandere blir skrevet ut istedet. De skjønner nemlig ikke den enkle ting at enhver må trekke de praktiske følger av sin idealisme, ellers er uttrykket bare noe sprøyt. Derfor blir ikke vi skrevet ut til fronten. Vi ville nemlig snu våpnene den andre vegen. Først her i landet, og siden hvis vi kommer så lang, ved fronten.

NYTT FRA KAMPENE I DE BESATTE LAND (Forts. fra s. 2.)

Fra Jugoslavia meldes om partisanenes forbitrede kamper i alle deler av landet. Partisanavdelinger har fullstendig tilintetgjort den italienske garnisonen i Nova Stifra, og avsporet et fiendtlig troppetog ved stasjonen Kotjevie. Store italienske lagere av næringsmidler er falt i partisanenes hender og er blitt delt ut til den sultende Jugoslaviske befolkning.

I Frankrike er syv tyske soldater og en offiser drept av ukjente personer i byen Claire. På jernbanelinjen Le Cateau-Guise forulykket et stort tysk troppetog, hvorved lokomotivet og 28 vogner ble fullstendig knust.

Igjen et bevis på tysk kultur.

Lutvannet i Østmarka er som kjent drikkevann for store deler av Akers befolkning. Ved vannet står oppslag om at badning er forbudt, og reglementet er blitt fulgt. Det er også oppslag med tysk tekst. I sommer tok allikevel et kompani tyske soldater seg tillatelse til å bade i vannet. Tysk «kultur».

SEND AVISA VIDERE
og hjelp til i den nasjonale frontens arbeid!

NORSK UNGDOM

Nr. 4

Mai 1943

2. årgang

Opprop til det norske folk.

Det er nå blitt klart at den «nasjonale» arbeidsinnsats ikke er annet enn en storstilet innrullering av hjelpetropper for den tyske Wehrmacht. En foreligger de oppgave viser at det bare til 15. april skulle utskrives 10 000 mann som praktisk talt samtlige skal fordeles på militære arbeidsplasser under ledelse av organisasjon Todt. Som eksempel nevner vi følgende:

Einsatz Nord-Norwegen, Narvik (O. T.)
1500 fra Oslo og Akershus.
Einsatz Mittel-Norwegen, Trondheim
1500 fra Telemark, Vestfold, Buskerud.
Marine-Oberbauamt Bergen
320 fra Bergen og Hordaland.
Marine-Oberbauamt Trondheim
400 fra Sør-Trøndelag.
Fliegerhorstkommandur Gossen
200 fra Møre og Romsdal
Fliegerhorstkommandur Lister
350 fra Oslo og Akershus
Kom. d. Eisenbahntruppen Trondheim
310 fra Sør-Trøndelag
Kommandur d. Eisenbahntruppen Narvik
200 fra Hedemark og Opland.

Videre er det på det rene at flere er tvunget til å underskrive kontrakter om tjenestegjøring i Legion Speer så lerge krigen varer, og er sendt til treeringsleir hvor de er iført tyske uniformer og satt under tysk militært befal. Endelig er det på det rene at en del av de utskrevne allerede er transportert ut av landet. Alt dette er skjedd til tross av tyskernes og Quislings uttrykkelige løfte om at arbeidet ikke skulle settes inn for den tyske krigsmaskin og ikke bli brukt utenfor landets grenser.

Vi burde visst dette. Det var en feil at vi ikke alle nektet å sende inn melding til arbeidsmobiliseringen. Feilen er imidlertid begått. Vi er narret med trusler og falske

løfter, men det er ikke for seint å reise seg til motstand. Vi ser i dag klart at den «nasjonale» arbeidsinnsats betyr å delta i krigen aktivt på fiendens side. Dette strider mot enhver nordmanns samvittighet og mot folkets rettens bestemmelser.

Parolen må derfor være at ingen fra nå av møter fram hva enten det gjelder innkallelse til arbeidskontor, avreisested eller arbeidsplass. Ingen må nå lenger melde seg til noen som helst registrering.

Til dem som er igjen i virksomheter som er berørt av utskrivningen, retter vi samtidig en appell om ikke å svike de allerede utkommanderte ved å sette alt inn på å få virksomheten til å gå knirkefritt allikevel. Det er en forbrytelse å hjelpe nasistene ut av de flokene de har laget.

Den kvinnelige arbeidstjeneste.

Unge kvinner mellom 18 og 21 år blir også innkalt til arbeidstjeneste under NS ledelse. Ingen vet hva de skal brukes til. Det bedrag den «nasjonal» arbeidsinnsats representerer, spør ikke godt. Foreldre vil ikke kunne føre noen kontroll med den påvirkning de blir utsatt for, eller hvilke legelike eller sjelelige påkjenninger de må gjennomgå under tjenesten.

Når disse innkallelser kommer på dette tidspunkt, er det klart at det er et ledd i den «nasjonale» arbeidsinnsats — kort sagt: Ungdomstjenesten tatt i Wehrmachts tjeneste. Barn og foreldre må stå sammen om å nekte innrullering. Foreldrerett og foreldreansvar vil tilsi enhver norsk far og mor å ta klart og sikkert standpunkt i denne sak.